



EUROPEAN COURT OF HUMAN RIGHTS
COUR EUROPÉENNE DES DROITS DE L'HOMME

EMBERI JOGOK EURÓPAI BÍRÓSÁGA
MÁSODIK SZEKCIÓ

FÜRY kontra MAGYARORSZÁG ÜGY
(38042/06. sz. kérelem)

ÍTÉLET

STRASBOURG

2010. július 27.

Ezen határozat végleges, de szerkesztői változtatás alá eshet.

A Füry kontra Magyarország ügyben,

Az Emberi Jogok Európai Bírósága (Második Szekció) Kamaraként tartott ülésén, melynek tagjai voltak:

Dragoljub Popović, *elnök*,

Sajó András,

Kristina Pardalos, *bírák*

és Françoise Elens-Passos, *a Szekció hivatalvezető-helyettese*

2010. július 6-i zárt ülésén lefolytatott tanácskozását követően az azon időpontban elfogadott alábbi ítéletet hozza:

AZ ELJÁRÁS

1. Az ügy alapja egy, a Magyar Köztársaság ellen benyújtott kérelem (38042/06. sz.), amelyet az emberi jogok és alapvető szabadságok védelméről szóló egyezmény („az Egyezmény”) 34. cikke alapján egy magyar és egy francia állampolgár, Füry Lajos és Füry Lajosné („a kérelmezők”) 2006. július 12-én terjesztett a Bíróság elé.

2. A kérelmezőket Barbalics I., Budapesten praktizáló ügyvéd képviselte. A Magyar Kormányt („a Kormány”) Höltszl Lipót Kormányképviselő képviselte a Közigazgatási és Igazságügyi Minisztériumból.

3. 2009. november 19-én a Második Szekció elnöke úgy határozott, hogy közli a panaszt a Kormánnyal. A Tizennegyedik kiegészítő jegyzőkönyvvel összhangban a kérelmet három bíróból álló tanácsra szignálták ki. Arról is döntés született, hogy a kérelem érdeme és elfogadhatósága egyidejűleg kerül elbírálásra (29. cikk 1. bekezdés).

A TÉNYEK**AZ ÜGY KÖRÜLMÉNYEI**

4. A kérelmezők 1940-ben, illetve 1942-ben születtek és Budapesten élnek.

A. Közigazgatási per

5. Egy ingatlannal kapcsolatos vita során a kérelmezők 1995. október 11-én pert indítottak a Fővárosi Közigazgatási Hivatal ellen. 1997. május 6-án a Pesti Központi Kerületi Bíróság elutasította a keresetet. 1998. február 26-án a Fővárosi Bíróság elutasította a kérelmezők fellebbezését.

B. Büntetőeljárás

6. A fenti vitával összefüggésben a kérelmezők 1996. május 14-én, illetve 1997. július 4-én csalás és egyéb bűncselekmények miatt büntető feljelentést tettek több magánszemély ellen. A feljelentés elutasítása miatt benyújtott panaszukat 1999. március 31-én jogerősen elutasították.

C. Adásvételi szerződés bíróság általi létrehozása, továbbá földhivatali bejegyzés törlése iránti perek

7. 1997. május 26-án a kérelmezők lakás adásvételi szerződés bíróság általi létrehozása iránti pert indítottak a Budai Központi Kerületi Bíróságon. 1997. december 16-án a kérelmezők az eljárás felfüggesztését kérték az általuk 1997. október 3-án benyújtott, földhivatali bejegyzés törlése iránti kereset elbírálásáig. 1998. január 6-án a Kerületi Bíróság felfüggesztette az eljárást, mivel azok a kérdések, amelyeket a másik eljárásban kellett elbírálni, a bíróság által tárgyalta ügy előkérdéseit képezték.

8. A földhivatali bejegyzéssel kapcsolatos eljárásban 1998. április 7-én a kérelmezők keresetüket megváltoztatták; ezért a keresetet további alperesekre kellett kiterjeszteni. A kérelmezők azonban ennek csak 1999. április 21-én tettek eleget. Több tárgyalást követően 2000. június 5. és 2001. április 19. között az egyik elhunyt alperes jogutódjának perbe vonásáig az eljárást fel kellett függeszteni. 2002. március 21-én a Kerületi Bíróság elutasította a kérelmezők keresetét. Fellebbezés nyomán a Fővárosi Bíróság több tárgyalást tartott, és 2004. január 15-én jogerős ítéletben helyben hagyta az elsőfokú ítéletet. A kérelmezők felülvizsgálati kérelmet terjesztettek elő. 2005. május 23-án a Legfelsőbb Bíróság felülvizsgálati tanácsa elutasította a kérelem érdemi vizsgálatát, mivel az ilyen kérelem benyújtásához szükséges törvényi feltételek nem álltak fenn. A kérelmezők – jog által meg nem engedett – újabb ún. fellebbezését 2006. március 1-jén utasította el a Legfelsőbb Bíróság.

9. Ezt követően a kérelmezők értesítették a Kerületi Bíróságot a földhivatali kérdéssel kapcsolatos eljárás lezárulásáról, így a szerződés bíróság általi létrehozása iránti per folytatódott. 2007. január 10. és 2008. április 18. között számos tárgyalásra került sor. 2008. augusztus 28-án a Kerületi Bíróság elutasította a kérelmezők keresetét. Fellebbezés nyomán a Fővárosi Bíróság 2009. május 28-án és szeptember 24-én tárgyalásokat tartott, 2009. október 1-jén pedig ítéletet hozott, amelyben a kérelmezők javára megváltoztatta az elsőfokú ítéletet, és a kereseti kérelemben foglaltaknak megfelelően létrehozta a szerződést. 2009. november 27-én az alperes felülvizsgálati kérelmet terjesztett elő. Az ügy a Legfelsőbb Bíróság előtt jelenleg is folyamatban van.

A JOG

10. A kérelmezők panaszolták, hogy a fenti C fejezetben ismertetett eljárás hossza összeegyeztethetetlen volt az Egyezmény 6. cikkének 1. bekezdésében lefektetett “ésszerű idő” követelményével. A Kormány vitatta a panaszt.

11. A figyelembe veendő időszak 1997. május 26-án kezdődött, és még nem ért véget. Ilyen módon már több mint tizenhárom éve tart. A Bíróság azonban észrevételezi, hogy 1998. április 7. és 1999. április 21. között a kérelmezők egy éves késedelmet okoztak azzal, hogy keresetüket csak késedelmesen terjesztették ki a szükséges alperesekre. A Bíróság továbbá megjegyzi, hogy 2000. június 5. és 2001. április 19. között az alapeljárást az egyik elhunyt alperes jogutódjának perbe vonása miatt kellett felfüggeszteni. E mintegy tíz hónapos késedelem nem róható az állam terhére. Végül, a 2005. május 23. és 2006. március 1. közötti, a felülvizsgálati kérelmet elutasító határozat ellen a kérelmezők által benyújtott – a jog által nem engedélyezett, ilyen módon hiábavaló – ún. fellebbezés elbírálásának megfelelő kilenc hónapos időszakot a kérelmezők terhére kell róni (ld. fenti 8. bekezdés). Ezen időszakok levonása után a releváns időszak három bírósági szinten még mindig több mint tíz év és öt hónap. Az eljárás ezen hosszára figyelemmel a kérelmet elfogadhatóvá kell nyilvánítani.

12. A Bíróság már többször megállapította az Egyezmény 6. cikke 1. bekezdésének megsértését olyan ügyekben, amelyek a jelenlegihez hasonló kérdéseket vetettek fel (ld. *Frydlender v. France* [GC], no. 30979/96, § 43, ECHR 2000-VII). A benyújtott anyagokat megvizsgálva a Bíróság úgy véli, hogy a Kormány nem terjesztett elő olyan tényt vagy meggyőző érvet, amely a Bíróságot a jelen körülmények között eltérő következtetés levonására bírná. A kérdéssel kapcsolatos esetjogára figyelemmel a Bíróság megállapítja, hogy az eljárás túlzottan hosszú volt, és nem felelt meg az “ésszerű idő” követelményének. Ezért az Egyezmény 6. cikkének 1. bekezdését megsértették.

13. A kérelmezők azt is állították, hogy a szóban forgó eljárás hossza az Első kiegészítő jegyzőkönyv 1. cikke megsértésének minősült. A Bíróság megjegyzi, hogy ez a panasz az Egyezmény 6. cikkének 1. bekezdése alapján tett, fent vizsgált panasszal kapcsolatos, ezért ezt is elfogadhatóvá kell nyilvánítani. A 6. cikk 1. bekezdésével kapcsolatos döntésre figyelemmel (ld. fenti 12. bekezdés) azonban a Bíróság úgy véli: nem szükséges külön megvizsgálni, hogy az ügyben megsértették-e az Első kiegészítő jegyzőkönyv 1. cikkét (ld. *Zanghi v. Italy* judgment of 19. February 1991, Series A no. 194-C, p. 47., 23. §).

14. A kérelmezők a 6. cikk alapján az A és B fejezetben ismertetett eljárások kimenetelét, továbbá a 13. cikk alapján a Legfelsőbb Bíróság C fejezetben ismertetett, 2005. május 23-i határozatát is panaszolták (ld. fenti 5., 6. és 8. bekezdés). Ezek az ügyek azonban 1998. február 26-án, 1999. március 31-én, illetve 2005. május 23-án – azaz a kérelem benyújtása előtt több mint hat hónappal – zárultak le. A kérelmezők által a Legfelsőbb Bíróság határozata ellen benyújtott, a jog által meg nem engedett ún. fellebbezés az adott körülmények között nem volt hatékony jogorvoslat és nem befolyásolta a hat hónapos határidő folyását. Végül, a kérelmezők előterjesztették, hogy a szerződés bíróság általi létrehozásával kapcsolatos ügyben eddig meghozott bírósági határozatok az Első kiegészítő jegyzőkönyv 1. cikke alapján számukra biztosított jogok megsértésének minősültek. A Bíróság megjegyzi, hogy ez az ügy a Legfelsőbb Bíróság előtt még folyamatban van, s e körülmény idő előttivé teszi a panaszt. Mindenesetre a Bíróság meggyőződött arról, hogy az alsóbb szintű bíróságok magánfelek közötti, polgári jogi jogvitát bíráltak el olyan eljárásban, amely mentes volt az önkényesség bármely jelétől. Ebből következően a kérelemnek ez a része nyilvánvalóan alaptalan. A Bíróság ezért úgy véli, hogy ezen panaszokat az Egyezmény 35. cikkének 1., 3. és 4. bekezdése alapján el kell utasítani.

15. Az Egyezmény 41. cikke alapján a kérelmezők együttesen 13000 euró nem vagyoni kártérítést követeltek. A Kormány vitatta az igényt. A Bíróság úgy véli, hogy a kérelmezők nem vagyoni kárt szenvedtek. Méltányossági alapon a Bíróság ilyen címen együttesen 6400 eurót ítél meg a kérelmezők számára. Továbbá, tekintettel arra, hogy a szóban forgó eljárás a hazai bíróságok előtt jelenleg is folyamatban van, a Bíróság úgy véli, hogy a legmegfelelőbb jogorvoslat az lenne, ha az eljárás az Egyezmény 6. cikkének 1. bekezdésében lefektetett követelményeknek megfelelően lefolytatva a lehető leghamarabb lezárulna (ld. *Uğuz v. Turkey*, no. 31932/03, § 30, 2007. december 13.).

16. A kérelmezők további 2250 eurót követeltek a Bíróság előtt felmerült költségek és kiadások megtérítésére. Ez az összeg az ügyvédjük által kiszámlázandó, 125 euró óradíj mellett végzett 18 munkaórányi ügyvédi díjnak felel meg. A Kormány vitatta az igényt. A birtokában lévő dokumentumokra és esetjogára figyelemmel a Bíróság 1000 euró megítélését tartja ésszerűnek.

17. A Bíróság úgy találja megfelelőnek, hogy a késedelmi kamatnak az Európai Központi Bank marginális hitelkamatán kell alapulnia, amelyhez további három százalékpontot kell hozzáadni.

EZEN INDOKOK ALAPJÁN A BÍRÓSÁG EGYHANGÚLAG

1. A Tények C fejezetében ismertetett eljárás túlzott hosszával, továbbá a kérelmezők tulajdonának békés élvezetével kapcsolatos panaszt elfogadhatóvá, a kérelem többi részét pedig elfogadhatatlanná nyilvánítja;
2. *Megállapítja*, hogy a C fejezetben ismertetett ügy hossza tekintetében az Egyezmény 6. cikkének 1. bekezdését megsértették;
3. *Megállapítja*, hogy a kérelmezők Első kiegészítő jegyzőkönyv 1. cikke alapján tett panaszát nem szükséges megvizsgálni;
4. *Megállapítja*:
 - (a) hogy az alperes államnak három hónapon belül a kérelmezők számára együttesen
 - (i) nem vagyoni kár tekintetében 6400 (hatezer-négyszáz) eurót, továbbá az ezen összeget terhelő adók összegét,
 - (ii) költségek és kiadások tekintetében 1000 (egyezer) eurót, továbbá az ezen összeg tekintetében a kérelmezőket terhelő adók összegétkell kifizetnie nemzeti valutában, a teljesítéskori átváltási árfolyam alkalmazásával;
 - (b) hogy a fent említett három hónap lejártát követően a teljesítés időpontjáig a késedelmes időszakra az Európai Központi Bank marginális kamatlábát három százalékponttal meghaladó mértékű kamatot kell fizetni a fenti összeg után.
5. A kérelmezők igazságos elégtétellel kapcsolatos további igényeit *elutasítja*.

Készült angol nyelven, írásbeli kihirdetésre került 2010. július 27-én, a Bíróság Eljárási Szabályzata 77. § 2. és 3. bekezdésének megfelelően.

Françoise Elens-Passos
hivatalvezető-helyettes

Dragoljub Popović
elnök